

enfit, trencar l' (MED)

Remei popular per a alleujar o curar l'estat d'enfitament. És administrat per dones que tenen *gràcia* i han après les oracions el Dijous Sant a les dotze de la nit davant del Monument del Senyor, transmeses per una altra dona de poder semblant i que en general ja és molt vella per a exercir o vol traspasar-les a una filla o a una dona d'altra població que no disposa de trencadora d'enfit. Quan una persona està enfitada, la trencadora agafa un mocador de seda i li'l dóna al malalt el qual l'agafa entre els dits polze i índex posant-se'l a la panxa i d'ací a la panxa de la trencadora. Des de la panxa seua a la del malalt mesura tres colzades (aplica el colze del braç dret a la punta del mocador) i amb la mà estirada subjecta amb les puntes dels dits índex i del cor tot el que pot alcançar, l'agafa amb la mà esquerra i el passa pel colze tres vegades. Aleshores, solta les tres parts i el pacient, igual que abans, es posa al ventre una punta de la mida exacta i l'altra punta a la panxa de la trencadora. Ho tornen a

mesurar i si resulta la mida exacta a la que han feta abans, el malalt ja està bo; si en la tercera colzada, la veta es queda curta, a l'altura del ventre o del pit, allí on apleguen les puntes dels dits, és fins allí que li aplega l'enfit.

Les dones no poden cobrar però s'agraeix la seua administració del remei amb productes casolans com ara ous, coques, una gallina o un conillet.

Els xiquets sovint jugaven a enganyar la trencadora, la qual, només veure'ls, ja sabia que no estaven enfitats i els despatxava.

Trencadores famoses durant anys han estat la ti Magdalena de Sola, la ti Pepa l'Arnaua, la ti Pepa Barbra de l'Alfàs, o Catalina Sales a l'Almafrà, que exercí el seu saber fins els 95 anys, transmetent la gràcia a la seua filla Pepa Pérez Sales la qual manté actualment la tradició, així com també ho fan Marita Pérez Soler i Jaume Pérez Pérez.

Diccionari de
Benidorm